

Za 5 Din

dobite radio-aparat.

To je najlepši dar za veliko noč,
Zato si naročite srečko pri Prosvetni zvezi v Mariboru!

Kdor je srečko že dobil, pa je še ni plačal, naj je ne zamudi plačati. Kako žalosten in kako bi bil jezen nase tisti, ki bi pozabil plačati srečko, pa bi ravno njegova zadela dobiček. **Zrebanje bo že 25. marca 1929.**

PROSVETNA ZVEZA V MARIBORU.

Nagrade »Slovenskega Gospodarja« so čisto posebej, ločeno od loterije Prosветne zveze. Zato naj oni, ki se hočejo udeležiti loterije Prosветne zveze, naročijo posebej pri Prosветni zvezi srečko za 5 Din.

Kako župnikujem.

(Pismo macedonskega župnika gospoda A. Tumpeja.)

Kakor Ponej Pilat v vero, tako sem jaz prišel — praznoprav prijahal — iz Janjeva v Letnico.

Na božično noč sem imel doma v Bitolju polnočnico. Takoj nato pa na naš bitoljski kolodvor, kajti naš »oh«, ki mu pravimo po macedonski »pampurčeto«, odhaja že ob dveh po polnoči in stiši in stiče ob šestih v Prilep. Čeprav sem bil večini naznanil, so pa večina tako praznovali božični praznik — badnjak — da sem moral svoje ovčice šele zbrati in ob osmih opraviti za nje službo božjo. Nato sem šel okoli in raznašal med Slovenci Mohorjeve knjige, Hrvatom pa priporočal svetojeronimke. Zvečer sem zvedel za nekega triletnega fantka, ki še ni krščen. Po naših »hotelih« so v navadi takoimenovane »pevačice«. Bolj ali manj dvomljiva društva, ki zvečer od mraka do polnoči na posebnem odru svirajo in pejejo. In tako je bila v hotelu, kjer sem prenočil, neka češka družina za pevačice: stari oče in tri hčere, od katerih je ena bila poročena in je mati omenjenega fantka. Mož je bil inženjer, prišel v Jugoslavijo iskat kruha in po raznih neuspehih se je cela družina posvetila temu poklicu. On se je potem spomladi leta 1928 v Ohridu ponoči obesil. Ko sem sedel v hotelu k večerji, pristopi k meni mati fantkova in pravi: »Če se ne motim, ste katoliški duhovnik!« — »Sem! Župnik teh krajev sem.« — »Hvala Bogu! Imam tri leta starega fantka, pa še ni krščen.« — »Škoda, da za Vas nisem vedel zjutraj, bi ga bili krstili že danes. Ali sedaj ni mogoče?« — »Ne. Ker moramo do polnoči svirati, pa botra še nimam.« — »Koliko časa ostanete tu v hotelu?« — »Do 17. januarja imamo pogodbo.« — »Hm, jaz imam svoj načrt potovanja in sem povsod že naznanjen. Težko! Bomo videli. Jaz bom že kako gledal, da Vam ustrezem.« Drugo jutro zgodaj z avtom na železniško in orožniško postajo Trojači, da ponesem tam-

(Če ga nam prodate, vam takoj izplačamo zanj 4000 Din.) Razen tega dobite lahko: blago za moško in za žensko obleko; listek za vožnjo na orlovski tabor v Prago; 20 m finega platna; razno kmetijsko in gospodinjstvo orodje; perilo; slike; knjige itd.

kajšnjim katolikom božič. Zvečer nazaj. V isti hotel in se takoj dogovorimo za krst. Čakam do polnoči, da so odsviral, nato smo naprosili nekega slovenskega častnika iz Ljubljane za botra in fantka krstili. Mali je bil ves zaspan in smo ga po prstu zopet spravili v postelj, drugi pa so šli doli v hotel, da malo popraznujejo. Moral sem z njimi zaradi olike, jedel in pil pa nisem, ker sem s šparal za sveto mašo.

Avto za Kruševo je bil dogovorjen za zgodaj zjutraj in jaz sem držal besedo. Pa kaj, ko jo šofer ni. Po mnogem kreganju in prepiru smo krenili ob desetih na pot. Opoldne sem bil v Kruševu. Najprej še sv. maša, potem pa obisk ne katerih novih katolikov, ki so od zadnjega obiska prišli v Kruševo. Drugo jutro smo vsi praznovali božič in nato zopet na avto v Bitolj, ker sem za 29. december bil obljubljen za Resan, kamor so prišli nekateri (dve učiteljici!) tri ure daleč za sv. mašo!

Zvečer dne 28. decembra ob devetih sem stopil v svojo sobo v Bitolju. Moja kuharica jaz sam je menila, da se zdaj res ne spleča več, mnogo štorati sem in tja, ampak najboljše bo kos kruha in spat. Pogledam došlo pošto. Cajteng ni časa brati in mraz je v sobi. Torej pisma. Oho! Brzobjavka! In od gospoda škofa! In že dva dni stara! Odprem. »Takoj v Janjevo!« Ti šmentana godla! Ali kaj si češ? Bomo pa šli. Hitro vržem v kovčeg perilo in za vsak slučaj razlago nedeljskih evangelijev in hajdi spat. A zjutraj zgodaj »auf« in maševat, nato pa kakšen avto iskat. Huda zima, visok sneg: samo eden avto gre in sicer takoj. Al' zdaj gremo . . . Tistim, ki so me čakali v Resnu in Ohridu in Debru: »Pa drugokrat!«

Zvečer sem že v Skoplju. Pri gospodih jezuitih je nov predstojnik. Spli še. Zmatran je še vedno od božičnega potovanja. Bil je za božič v Uroševcu in Janjevu. »To je strašno!« pravi. Jaz se tolčem po kolnih od smeha in pravim: »Gospod, Vaša glava je še polna prečasnih skih pojmov. To vse si izbijte poprej iz glave. Kar fejest se poženite po fari, pa bo že šlo, da bo veselje! In ozdraveli boste, kakor še nikoli niste bili.«

Ko pridem v Janjevo, se je gospod dekan že vrnil. Jaz bi sedaj seveda kot 5. kolo v Janjevu lahko zopet odrajal nazaj v Bitolj. Ampak don Luka je legel in jaz moram ostati: spovedoval sem in pridigoval. Med tem pa čakal vsak dan

na odrešenje, pa pride škofova odredba: »V Letnico!« Začela se je diplomatska borba, kako bi me obdržali še za Svete Tri kralje, da bi požegnal v Janjevu hiše mesto gospoda dekana. Jaz pa sem izjavil, da je moj »starešina« gosp. škof, in tako sem odjahal v dežju in snegu skozi šume in olkove na izvore južne Morave — vsi trije izviri so v letniški župniji.

In sedaj sem že nad en mesec tukaj. Vsak dan čakam škofovega brzobjava. V Bitolju bo treba dati dijakom 1. suščaj rede na gimnaziji, pa celo tromesečje niso imeli veronauka, tudi osnovna šola ne; dve nevesti sem do božiča pripravil; po novem letu bi morala biti poroka, danes pa je že pepelnica; v Debru me od 1. decembra čaka krst itd. Oni večer se mi je ponoči vdrl del stropa, pa je padlo mimo; hudič ni trefil!

Tako se imamo. Bog Vas živi!

Zanimivosti.

Marijin kip na ledeni plošči.

Čitatelji našega lista se gotovo spominjajo na ponesrečene raziskovalce severnega tečaja pod vodstvom italijanskega generala Nobila. Dne 25. maja 1. 1928 se je vračal zrakoplov »Italija« po obkroženju severnega tečaja nazaj proti oporišču, od koder je bil nastopil pollet. Na povratku je obtežil led, ki se je nabral vsled megle na trupu zrakoplova, zračno ladjo tako, da je butnila povejlniška kabina ob plavajoči led in se odbila. Ko se je odtrgala omenjena gondola, je bil zrakoplov olajšan, se je dvignil v zrak, odplul naprej in še do danes je zavita njegova nadaljna usoda v temo.

Raziskovalci, ki so treščili na tla s povejlniško kabino vred, so se nekoliko poškodovali, a le zbrali vse preostale telesne sile in ugotovili, da jih je pustil zrakoplov na veliki plavajoči ledeni plošči. Iz kabine so oteli razne najnujnejše potrebščine, ki so jim bile življenjska opora sedem tednov, katere so prebili na plošči.

Med drugimi rečmi so oteli tudi Marijin kip. Češki učenjak dr. Fr. Behounek, ki je bil med ponesrečenimi, je izdal te dni knjigo o ekspedciji in posebno še o groznih doživljajih na ledeni plošči. Med drugim piše ta znameniti Čeh o Marijinem kipu doslovno sledeče:

»Polet naju je ležal v snegu lesen kipec Matere božje z Jezusom. Mariano (eden od ponesrečencev) ga je pobral, edeskal s sekuro kos ledu z male ledene plešče in postavil kipec na tako nastalo ravnico. Odslej nas je spremljala od tabora do tabora, prenašali smo jo s pobožnostjo iz kraja v kraj in ji zmirom pripravili prostor v bližini šotera, na kakšni ledeni plošči. Dal sem ji ime: »Naša ledena Marija« in spominjam se, da so naši tovariši živo ugovarjali, ko je hotel Cecloni vzeti kipec s seboj, ko je imel poleteti z Lindbergom. — Biaggi je izjavil, da mora ostati v taboru z zadnjim možem.«

Raziskovalci severnega tečaja niso bili kakšni pobožnjaki in vendar jim je

bil v hudi in sedem tednov trajajoči nesreči Marijin kip v veliko tolažbo in jih navdajal z upanjem na rešitev.

*

Dve grozni nesreči.

Današnji čas vedno novih iznajdb se komaj spominja groznega izbruha ognjenika Mont Pelé na otoku Martinique (spada med skupino Malih Antilov severno od Južne Amerike) leta 1902. S hitrostjo 150 m na sekundo se je usula goreča reka iz žrela, napravila pot 6 km v eni minuti in pokrila mesto St. Pierre na otoku. Izbruh ognjenika je obstojal iz pare, ki je bila zmešana s strupeno žvepleno kislino, z drugimi plini, z razbeljenim peskom in pepelom. Od 26.000 prebivalcev zgoraj omenjenega cvetočega mesta sta ostala na dan nesreče — Vnebohod Gospodov — živa le dva: en čevljar v svoji hiši in en zamorec v zaporu.

Par dni pred izbruhom so občutili potres. Iz žrela je bušil proti nebu 600 m visok steber pepela in se razletel po površini egenj bruhajoče gore. Tri dni za tem je odmevalo gromenje iz notranjosti hriba, iz žrela so bukali v višine temni oblaki iz pepela, katere so razsvetljevali bliski. Začetkom mesca maja se je usul nad mesto St. Pierre pepelnati dež, tri dni zatem se je začela izlivati iz ognjenika navzdol vrelovročna blatna reka, ki je spremljana od pepelnatega dežja, uničevala rastlinstvo. V noči pred Vnebohomom so se usuli po hribu novi toki gorečega blata, 8. maja zjutraj je bilo popolnoma uničeno lepo mesto St. Pierre.

Pred usodepolnim izbruhom so opazili v žrelu ognjenika Mont Pelé steber iz lave, ki se je dvigal iz globočine in dosegel končno nad površino višine 250 m. Ta lavasteber je bil prenapolnjen z vodeno paro ter plini, ki so razbili steber. Pesek in pepel, ki sta se usula iz stožca, sta dosegla 1000 stopinj vročine, se pognala navzdol po hribu in se nagromadila pred mestom v višini 4000 m. Močan veter je razpihal goreči pesek in pepel nad mestom in pokopal prebivalce, ki so postali pod gorečo odejo oglje.

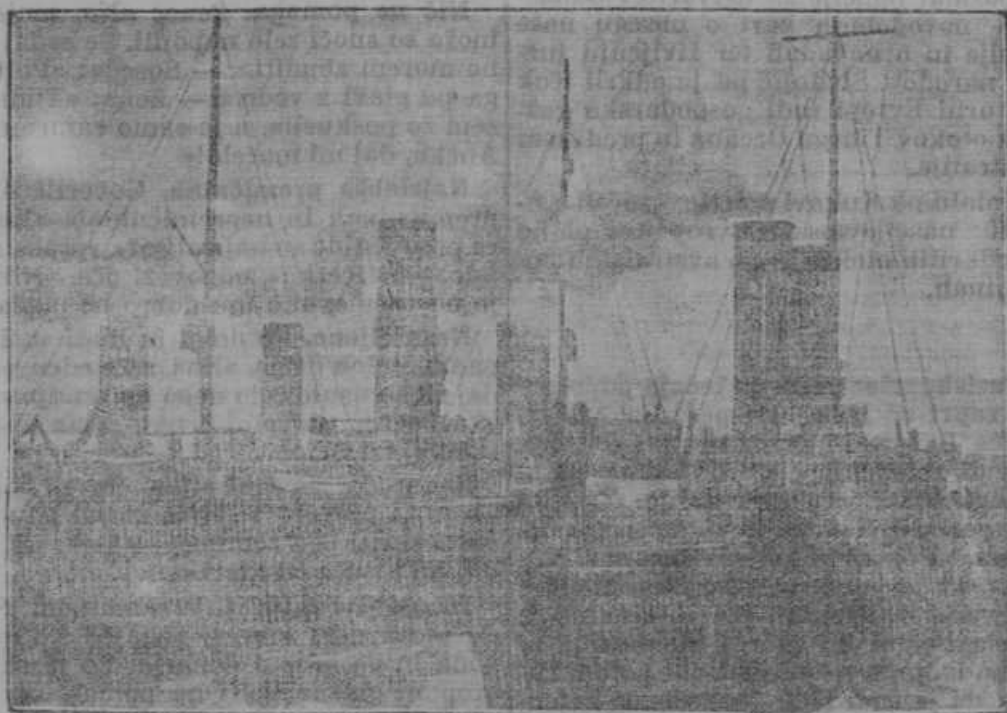
Cisto drugega značaja kakor opisana nesreča, je bil izbruh vulkana (ognjenika) Krakatau (v Sunda morski ožini med znanima otokoma Sumatra in Java) leta 1883. Pri izbruhu ognjenika je otok Krakatau eksplodiral in sta se pogreznili dobri dve tretjini rodovitne zemlje v morske globočine. Radi izbruha se je dvignil 30 m visoki vodeni val, ki je uničil 35.000 človeških življenj. Pri nesreči nastali potresni podmorni sunki so bili tako siloviti, da so jih občutili celo na Francoskem in po celi Avstraliji. Iz žrela proti nebu kipeči ognjeni steber iz vodene pare in pepela je dosegel višino 30 km. Drobcje pepela je zanesla eksplozija po zraku in jih pomešala med sneg na Pirenejih (gorovje med Španijo in Francijo).

Najbolj znameniti izmečki ognjenikov niso pepel in para, ampak lava, ki se izliva iz žrela kot ognjena reka in se razliva po hribu v doline z brzino 60—90 km na uro.

Lava je raztopljeno kamenje, ki se na

površini kmalu ohladi, v sredini pa teče naprej in ohrani vročino po cela leta. Akoravno uničijo vulkani mesta in

cele pokrajine, postaneta pa pepel in lava vrelca novega življenja in izredne rodovitnosti!

Ruski ledolomilci za razdrobitev ledu v nemškem Severnem morju. Nemčija je najela ruska ledolomilca »Jermaka« in »Truworja« za razdrobitev ledu v nemškem Severnem morju. Slika nam kaže ruske ledolomilce: Jermaka, Truworja in Krasina v luki Leningrad pred odhodom v nemško službo.

Iz življenja in delovanja znamenitega odkritelja.

Komaj dobrih 150 let je minulo, odkar poznamo našo celo zemljo v oblikah, kakor nam jih predočujejo novodobne zemljepisne karte. V starem veku so poznali od zemeljske površine le pokrajine ob Sredozemskem morju in nič več. Vojni pohodi Aleksandra Velikega v Malo Azijo in do Indije, pomorske vožnje Kartazanov ob obali Afrike in do Kitajske segajoče trgovinske zveze Rimljanov so razkrile površje zemlje proti jugu in vzhodu.

Leta 150 p. Kr. je napravil znameniti Ptolomej zemljsko karto, ki je obdržala kljub gorostasni neresničnosti veljavo daleč v dobo srednjega veka. Še le z odkritjem Amerike je dobilo kulturno človeštvo druge in resnične pojme o velikanskem obsegu zemeljske oble.

Tudi po odkritju novega dela sveta — Amerike je ostalo otočje Tihega Oceana z ogromno Avstralijo še stoletja čisto nepoznano Evropi.

Anglež James Cook (izgovori Kuk) je bil oni mož, ki je na treh potovanjih okrog sveta ustvaril sedajno zemljepisno in pravilno sliko cele zemlje.

Kuk je bil rojen 27. oktobra 1728 kot kmečki sin v vasi Marton v pokrajini York na Angleškem. Bil je najprej trgovski učenec, a je pobegnil iz trgovine, se ukrcal kot mornar na ladjo s premogom. Služil je kot navaden mornar sedem let. V teh sedmih letih si je pridobil toliko pomorske znanosti, da je vstopil leta 1759 v službo poročnika v angleško bojno mornarico.

Leta 1768 že najdemo Kuka, kako jadra s posebno ekspedicijo proti neodkritemu Tihemu Oceanu. Med njegovi-

mi spremljevalci so bili razni znanstveniki kot: zvezdogledi, zemljepisci in naravoslovci. Na tem potovanju je odkril Kuk razne skupine otokov Tihega Oceana in ugotovil lego Nove Zelandije in Nove Guineje.

Kmalu po vrnitvi iz prvega svetovnega potovanja je prejel Kuk ukaz: se pre pričati o istinitosti večjega ozemlja na jugu (Avstralije). Podal se je na težavno in nevarno pot z dvema ladjama. V treh letih je objadral večnega ledu proste neizmerne pokrajine ob južnem tečaju. Ker radi ledu ni mogel naprej proti južnemu tečaju, je odkril na povratku: otočje Novih Hebridov, Novo Kaledonijo, Nordfolk otoke, Fidschi otoke, Južno Georgijo in Sandwich otoke.

Leta 1775 se je vrnil nazaj na Angleško in po enem letu počitka se je podal na tretjo pot po svetu. Tokrat je bila njegova naloga: najti prehod od Tihega do Atlantskega Oceana. Na tej vožnji je odkril Kuk Božične in Sandwich otoke in je jadril po severnem Beringovem zalivu. Tukaj so mu zaprle ledene gore prodiranje v Severno morje in ni mogel rešiti naložene mu naloge. Radi ledu se je moral zadovoljiti s tem, da je preiskal morske obali Alaske in Kanade.

Na povratku je pristal na otoku Hawaii v Tihem Oceanu, kjer je bil ubit od domačinov 14. februarja 1779.

Kuk je eden najbolj uspešnih raziskovalcev sveta. Poleg zemljepisnih risb je zbral na svojih potovanjih podatke o življenju in navadah od tedaj nepoznatih in najbolj divjih človeških plemen. Od spremljevalcev, med katerimi so bili tudi risarji in slikarji, je pustil sil-

kati divjake, njih obleko, stanovanje in plese, navade in način življenja.

Kuk ni nič manjši od Kristofa Kolumba. Njemu se imamo zahvaliti, da nam je pozidal temelje za ustvaritev današnjih novodobnih kart o obsegu naše zemlje in o navadah ter življenju južnih narodov. Slednjič pa je odkril Kuk kulturni Evropi tudi gospodarsko važnost otokov Tihega Oceana in predvsem Avstralije.

Kmalu po Kukovi smrti so začeli Angleži z naseljevanjem Evropejcev po novo odkritih otokih in po avstralskih pokrajinah.

*

Raziskovalec južnega tečaja popolnoma zaprt od leda. Ekspedicija Amerikanka Byrda, ki raziskuje južni tečaj, je radi zaledenja čisto odrezana od ostalega sveta. Oporna ladija »City of Newyork« tiči v ledu zunaj Kitovega zaliva. Pomožna ladja »Eleanor Bolling«, ki je preskrbovala ekspedicijo s prehrano in drugimi potrebščinami, je hotela te dni do zgoraj imenovane oporne ladje, a so jo obvestili potom radija, da je radi ledu vsak dovoz nemogoč. Rezervne prehrane in 4. letala ni mogla ladija izročiti v zimski tabor, ampak se je vrnila proti Novi Zelandiji.

Tornado v Ameriki. Čitateljem našega lista smo že pojasnili, kaj je tornado in kako strašna so njegova opustošenja. Te dni, ko smo preživljali pri nas nezno zimo, je obiskal tornado severoameriške države: Texas, Arkanzas in Mississippi. Vihar je razdejal cele kraje, ubil mnogo ljudi in na stotine jih je ranil. Vas Duncan s 450 prebivalci je tornado odnesel s površja in ljudi pobil. Ko je nehal vihar z uničevanjem, se je ulil dež, ki je smrdel po petroleju ter po bencinu. Tornado je namreč razdejal veliko petrolejskih in bencinskih skladišč, odnesel olja v zrak, kjer so se pomešala z deževnimi kapljami. Kako je izgledalo divjanje tornada, nam naj služi v pojasnilo, da je odnesla burja mnogo ljudi kar iz oken. Silovitost tornada je bila tako močna, da je nosila ljudi po zraku, jih metala ob drevesa ter jih tako ubijala.

Največji sovražnik strupenih kač. — Največji sovražnik in pokončevalec gadov in modrasov ni jež ali jastreb kurjak, ampak gozdne mravlje. Ako se je n. pr. modras najedel do sitega, leži leno in brezbrizno kakor bi hotel poginiti. V takem stanju so mu mravlje izlahka mojster. V velikem številu mu zlezejo v vse luknje v telesu in ubijejo kačo pri meroma hitro z ugrizi. Napad mravelj na sito kačo je nekaj v poletnem času vsakdanjega. V krajih, kjer je mnogo mravljišč, ni dobiti z lahka kake strupene kače.

Listnica uredništva.

Vsi dopisi, ki se tokrat niso mogli objaviti, pridejo prihodnjič!

Čitajte „Slov. Gospodarja“

ZA RAZVEDRILO

Niš ne pomaga. Žena: »No, mojega moža so snoči zelo napojili. Še sedaj ga ne morem zbuditi.« — Soseda: »Polijte ga po glavi z vodo.« — Žena: »Tudi to sem že poskusila, a je samo zamrmral: Ančka, daj mi marelo!«

Najslabša premičnina. Govorili so o premičninah in nepremičninah. »Katero premičnino so najslabše?« vpraša nekdo. — »Hčerke«, odgovori oče. »Nikdo je ne vzame, ako mu dobro ne plačaš.«

Nezaželjeno. Po dolgi in hudi suši je padlo obilno dežja. »No«, reče eden, »sedaj se bo usulo celo nebo na zemljo.« — »Za boga!« zavpije drugi, »jaz imam tamkaj tri žene!«

Žena: »Že zopet si pijan, človek božji. To je že preveč! Ti bi se moral od sramote skriti pod zemljo!« — Mož: »E, pa daj mi ključke od kleti.«

Iznajdljivi telovaj. V samotnem gozdu je napadel telovaj bogatejšega gospoda in ga oropal denarja. Ko je začel oropani glasno vpiti na pomoč, ga je pomiril ropar z besedami: »Jaz Vam stavim ta-le predlog: Ako ne boste več kričali na pomaganje, vam dam eno tretjino odvzetega denarja nazaj.« — »Zakaj pa to?« ga vpraša začudeno gospod. Tolovaj se je muzal in odgovoril: »Le pogledajte moj ljubi, ako bi še vi dalje časa vikali, bi privabili mojega tovariša, ki je v bližini na preži in jaz bi bil prisiljen, z njim deliti naropani denar.«

V šoli. Učitelj vpraša: »Kedo mi zna povedati, zakaj so ribe neme?« — Mali Franček se smeji. — Učitelj: »Franček, zakaj se režiš?« — Franček: »Kako se ne bi smejal, gospod učitelj? Poskusite vi govoriti pod vodo!«

Mu treba počitka. Bolnica: »Gospod doktor, vi ste čuden zdravnik. Jaz sem tako močno bolna, a vi mi niti jezika še niste pregledali.« — Zdravnik: »Vašemu jeziku je potreben počitek.«

Na trgu. Kako to, da se je mleko pocenilo, a jajca so še vedno tako draga? — »To je pač enostavno. Iz enega litra mleka lahko napraviš dva, iz enega jajca ne moreš ustvariti dveh.«

Pred sodnikom. Sodnik: »Zakaj ste vlomili v trgovino trgovca Smodiča?« — »Zakaj? Poskusite vi priti v zaprto trgovino brez ključa!«

Sežiganje mrličev. V družbi sta se prepirali dve gospodični: ali se bolje dati po smrti sežgati ali pokopati. Nekateri so bili za sežiganje, drugi za pokop. Ena od gospodičen se obrne do starega gospoda in ga prosi, naj reši on to sporno vprašanje in ga vpraša: »Kaj pa mislite vi, gospod? Ali je boljše, da se dam po smrti pokopati ali sežgati?« — »Na vsak način«, odgovori gospod, »jaz bi vam priporočal, da se daste sežgati, ker tudi vrag ima rajši pečeno gos nego sirovo!«

Domneva. Pohleven možiček je počasi stopal proti domu od pogreba, ko je pokopal svojo mogočno in hudo soprogo. Ko je šel skozi ozko ulico, mu je kos opeke priletel na glavo. »Glej, glej, Mina je že v nebesih«, je vzkliknil, ko je pogledal kvišku.

Kazen. Sinek Matevžek si je raztrgal hlače in oče je pograbil palico. Ko mu jih je našteval po tistem delu telesa, na katerem se sedi, se je zgodila očetova nesreča, da so mu tudi počile hlače. »No, kdo bo tebe zdaj namlatil?« se je razjezil Matevžek.

Govor vojaškega kurata. Vojak Nace Kamilca je umrl za grižo in ko so ga pokopali, je imel vojaški kurat Ignac od njegovem grobu nagovor: »Tu leži zdaj Nace Kamilca. To ima od tega, ker ljube je žro vsega vraga. Amen!«

Cene in sejska poročila.

Mariborski trg z dne 2. marca 1929. Na mariborski trg v soboto, dne 2. marca 1929 so pripeljali špeharji na 96 vozih 333 zaklanih svinj, 12 vozov sena, 3 voze otave in 4 voze slame. Svinjsko meso so prodajali po 16 do 18 Din. Seno in otava sta bila po 140 do 200 Din, slama po 70 do 100 Din. Pšenica se prodaja v Mariboru po 3 do 3.50 Din, ječmen po 2.50 Din, oves po 1.50 Din, kuruza po 2.50 Din, ajda po 2.25 Din, fižol po 6 do 7 Din. Kokoši so komad po 30 do 40 Din, gosi po 75 do 80 Din, purani od 80 Din naprej. Čebula je po 4 do 5 Din, krompir po 1.75 do 2 Din, česen po 16 do 20 Din, kislja repa po 2 Din, kislja zelje po 4 do 5 Din. Jabolka kupujejo po 7 do 12 Din suhe slive po 10 do 12 Din, smetano po 14 do 16 Din, maslo po 40 Din, čajno maslo po 50 do 60 Din, jajca po 2 do 2.25.

Mariborsko sejsko poročilo z dne 26. svečena 1929. Priganjih je bilo: 7 konj, 14 bikov, 226 volov, 305 krav in 7 telet, skupaj 553 komadov. Povprečne živalske cene so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7.75 do 8 Din, poldebili voli od 7.50 do 7.75 Din, plemenski voli od 7 do 7.25 Din, bikji za klanje od 6.50 do 8 Din, klavne krave debele od 7 do 7 Din, plemenske krave od 5 do 6 Din, krave za klobasarje od 4 do 5 Din, molzne krave od 7.50 do 8 Din, breje krave od 7.50 do 8 Din, mlada živina od 7 do 7.50 Din, teleta od 10 do 12 Din. Prodalo se je 346 komadov, od teh v Italijo 73 komadov, v Avstrijo 74 komadov.

Mariborsko sejsko poročilo. Na svinjski sejem dne 1. marca 1929 je bilo pripeljanih 57 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 3-4 mesece stari 280 do 450 Din, 5 do 7 mesecev 480 do 550 Din, 8 do 10 mesecev 580 do 750 Din, enoletno 1000 do 1100 Din, 1 kg žive teže 10 do 12.50 Din, 1 kg mrtve teže 16 do 18 Din. Prodanih je bilo 22 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso in meso od bikov, krav in telic od 10 do 18 Din, telečje meso od 15 do 22.50 Din, svinjsko meso sveže od 15 do 25 Din.

Žitni trg. V Sloveniji se krijejo le najnujnejše potrebe. Kuruza Inzulanka, ki je doslej najbolj konvenirala za našo porabo, je danes poskočila na 285 medjimurska nakladalna postaja, radi česar je tudi zanjo zanimanje pri nas popustilo. Za promptno laplatsko blago se imenuje cena 316 Rakek transit, vendar je to močno pretirano in pri tej ceni ni misliti na kupčijo, dasi je za to blago v zadnjem času dokaj zanimanja. — V Ljubljani notirajo: Deželni pridelki (vse samo ponudbe slovenskih postaj, plačilnost 30 dni, dobava prompt: pšenica bč 80 kg 2% 305-307.5; marec 310-312.50, aprila 315 do 320, maj 322.50-325, kuruza ameriška 345, bč času primerno suha 310-312.50, soržica 50% rži in 50% pšenice, franko Domžale 285-290, moka 0g vagon blago franko Ljubljana, plačljivo po prejemu 420-425. Zaključkov ni bilo. Tendence čvrsta.

Matijev sejem v Laškem je bil zelo živ po živinskih kupcih. Manjkalo pa je lepe in debele živine, ker ta gre dobro v